

[Korsgaard.]

og jeg tør paastaa, at der er en ikke mindre lang Række Ting, som det ærede Medlem Hr. Krag ikke er klar over, saa Afvisningen af vor Henstilling er i Virkeligheden hen i Vind og Vejr.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag taler om den gode Tone, vi skulde anslaa, viser det jo, som jeg har haft Lejlighed til at sige tidligere, at Pædagogen undertiden kommer frem i det ærede Medlem Hr. Krag. Men det er jo ikke saa forfærdelig tidt, for vi ved jo, at den praktiske Pædagoggering har det ærede Medlem for længst forladt. Man kan se det ærede Medlem have med mangt og meget at gøre, men med praktisk Pædagogik har han altsaa ikke mere noget at gøre — hvad Grunden hertil saa kan være, skal jeg ikke uddybe nærmere.

Det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte visse Udtalelser angaaende Amtsraadene, og jeg maa sige, at hans reaktionære Synspunkter slog mig med Forfærdelse, idet han i Virkeligheden sagde som saa, at naar vi i sin Tid fik Amtsraadsvalgloven lavet om, kunde vi jo vide, at deraf maatte følge, at der ogsaa maatte udskrives en Indkomstskat i Amterne — det var saa nogenlunde hans Betragtning. Det vil altsaa paa en anden Maade sagt sige, at saaledes som det var tidligere, var der en vis Rimelighed i Tingene, fordi det var Ejendomsbesidderne, der i Virkeligheden besatte Flertallet af Pladserne i Amtsraadene.

I sit Princip er denne Udtalelse meget interessant, at den ogsaa er forkert, det er kun, hvad man kan vente sig, naar det ærede Medlem Hr. Krag udtaler sig om et sligt Emne. Enhver vil vide, at det at have Ejendom og det at have Stemmeret til Sogneraadet intet har med hinanden at gøre. Det var uomtvisteligt Sogneraadsmemberne, der i sin Tid valgte Amtsraadsmedlemmerne, saa naar det ærede Medlem Hr. Krag stiller disse to Ting sammen, er det hen i Vind og Vejr.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. Krag udmaler for os, hvilke forfærdelige Tilstande indenfor Amtsraadene vi kommer ind i ved, at Venstre maaske ikke i saa høj Grad som tidligere faar Flertallet indenfor disse, maa jeg sige, at efter Venstres Optræden her i Rigsdagen gennem snart lang Tid synes jeg, man skulde lade Talen om, at Venstre har økonomisk Evne fremfor andre Partier, fare.

Efter disse Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag skal jeg gaa over til Lovforslaget og da gentage, at for mig er der baade i Forslaget og i Ændringsfor-

slagene megen Uklarhed med Hensyn til, hvorledes Virkningen vil blive.

Med Hensyn til selve Forslagets Bestemmelser om, at Tilskuddet til Nedsættelse af amtskommunale Skatter skal bestemmes af Landejendommenes Forrentningsprocent i 1929—30, maa jeg hævde, at saaledes som det staar i Lovforslaget, kan jeg ikke skønne rettere end, at det kan læses saadan, at Udgangspunktet til enhver Tid er Handelsværdien i 1929—30. Det faar nu i givet Fald være Domstolens Sag at afgøre, om denne Opfattelse er rigtig eller ikke. Jeg ved, at det ikke er Meningen fra Ministerens Side, at det skal være saa; men Lovens Ord kan vel dog være saa bindende, at det for saa vidt bliver lige-gyldigt, hvad Ministeren har *ment* den Gang, han skrev Lovforslaget, naar han nu har *skrevet* noget bestemt.

Jeg vil altsaa ud fra den Antagelse, at Ejendommenes Handelsværdi i Virkeligheden bliver variabel, anstille et Par Ræsonnementer. Naar man vel sagtens nu fra Venstres Side mener, at man herigenem, hvis Konjunkturerne skulde holde sig eller i hvert Fald, hvis Konjunkturerne ikke skulde forbedre sig meget væsentligt, vil faa et stort Tilskud til Amtsskatterne gennem dette Lovforslag, i Virkeligheden ud over den Tid, hvor de paagældende Konjunkturer findes, vil jeg tillade mig at paastaa, at dette er forkert.

For det kan jo ikke være andet end, at hvis Produktpriserne holder sig lave i hvert Fald i Forhold til Ejendommenes tidligere Handelsværdi, saa vil Følgen deraf blive, at Handelsværdien vil falde og falde og falde. Man kan altsaa give disse Lempelser og derved maaske nok i nogen Grad strække det ud over en længere Tid; men Lovforslagets Opbygning forhindrer aldeles ikke, at Ejendomspriserne kan falde til et saadant Niveau, at man, hvis der overhovedet er den mindste Mulighed for at forrente noget som helst, vil faa denne Forrentningsprocent frem paa et vist Tidspunkt.

Altsaa nogen sikker Forbedring for Landbrugsejendomme med Hensyn til Ejendomsbeskættningen betyder dette Lovforslag ikke; det gør det kun for en kortere Tid, som i givet Fald strækker sig til det Tidspunkt, da Ejendomspriserne er trykket saa langt ned, at man i hvert Fald saa nogenlunde naar den Forrentningsprocent, der medfører, at man ikke mere faar noget Tilskud, til hvilken Tid de gamle Amtsejendomsskatter vender tilbage.

Jeg kan derfor ikke se rettere end, at rent sagligt har dette Forslag intet som helst